

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 20 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol
Schulder București, strada Șelar, 10.

Epistole nefracate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografeia”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

„Situția schimbată”

— Doi articoli. —

I.

Trei ani sînt de cînd partidul apponyist s'a contopit cu partidul liberal — la aparență. Nuanța de „liberali vechi” și „liberali noi”, adică „apponyiști” se susține însă și astăzi, cu toate că partidul guvernamental a trecut nu de mult prin retorta electorală.

Lumea politico-optimistă din Ungaria gîstrînătate a văzut în fuziunea de acum trei ani preluului unei radicale schimbări, a unei rupe radicale cu tradițiile vicioase din trecut și îndreptarea Ungariei spre o nouă direcțiune mai sănătoasă și mai în consonanță cu spiritul modern. Optimiștii s'au legănat în speranța naivă, că politica de exploatare, urmată decenii de arîndul din partea unei veninoase și criminale coterii — clica tiszaistă — se poate schimba numai așa printr'o dungă de condei, printr'un pact, printr'o fuziune.

Rar se mai pot constata naivități atât de fenomenale, ca speranțele legate de fuziunea apponyiștilor cu partidul condus de obscuro Bányffy Dező.

A venit Széll în fruntea afacerilor. La spatele lui s'au înșirat apponyiști, cari în fața țării treceau de caracterele cele mai cinșite, de patrioții cei mai desinteresăți și loiali, de oameni, cari pace și înțelegere vor sîmăna la rîndul lor în Ungaria.

S'au pornit apoi tiradele pe devise. Sistemul de corupție din trecut va dispăre. — Dreptul, legea și dreptatea se va înstăpîni în Ungaria. Atrocitățile electorale se vor face imposibile prin lege. Naționalitățile nu vor fi brusate. Se va deschide un teren larg pentru discuțiile de înțelegere, de aflarea unor mijloace pentru crearea unor raporturi mai placabile, mai amicale, cari să facă mai blîndă viața între concetățenii acoaleși patrii. Vor eși la iveală în sfîrșit bărbați politici maghiari, cu cari poți sta de vorbă, cari nu dau cu barda în lună, cari știu să aprecieze și convingerile contrare, nu se lasă total dominați de patima șovinismului nebun.

Intre astfel de împrejurări s'a născut și în unele cercuri românești ideea activității parlamentare. Nu vorbim de aceia, cari nici-cînd n'au respectat solidaritatea luptei noastre naționale, ci șintim la micul curent activist ce s'a pornit în timpul din urmă.

Situția s'a schimbat, se ne schimbăm și noi — „și-au zis unii. Impejurări nouă pretind o înțuță nouă.

Dar' ce s'a ales din toate acestea? Nimic, absolut nimic. Guvernul a rămas același — afară de Széll și Hegedűs, cari sprijiniseră pe Tisza, Szapáry, We-

kerle și Bányffy cu același zor și cu aceeași abnegațiune.

A și fost natural să rămîna același guvern și — în fond — același sistem. Dacă nu s'a respectat principiul parlamentar din alte state europene, că adică un sistem nou de guvernament numai de un alt partid poate fi introdus, și dacă și pe mai departe a rămas la putere același partid, nedisolvându-se camera și nefiind chemați direct apponyiștii să iee cărma — nici că se putea închipui altfel.

Poate unii consideră de schimbare în principii, ceea-ce e numai o abatere dela tactica veche. O eroare aceasta, care se repetă zilnic la noi. De câte ori nu vedem — ca să amintim numai un singur lucru — pasivitatea noastră prezentată de unii politicieni ocașionali drept principii stabilit în programul partidului nostru național!

S'au făcut schimbări? Da. În corpul fișpanal au intrat vre-o treizeci de persoane nouă, cari însă toate au fost scoase din magazinul celebrităților locale și cari numai prin aceea se deosebesc de antecesorii lor, că sînt mai înșetoși de putere — după atîta așteptare — și că în trecut s'au distins unii dintre ei — ca stîlpi provinciali ai fostului partid apponyist. În colo servesc acoaleși principii politice și în deosebi față de naționalități sînt tot atât de mașteri ca și fișpanii lui Tisza și, ai lui Bányffy, numai că au abzis de descoperirea „ploturilor și conjurațiunilor valahe”.

A doua schimbare, ce se poate constata și care a indus și induce pe mulți „politicieni cizmădia” de ai nostri în eroare, este rafinaria în tactică, vorbele dulci și seducătoare, în doi peri, generalitățile fără nici un caracter exprimat și manevrarea fraselor, pe cari cu puțin optimism le poți explica în două feluri, cum îți convine mai bine.

E caracteristica lui Széll îmbrăcarea vorbelor într'un vîl de miere, sub care însă se ascunde un respectabil strat de venin, menit să nimicească pe cei creduli și superficiali în judecarea lucrurilor. Că prim-ministrul Széll urmărește în chestiunea de naționalitate cele mai condamnabile și revoltătoare principii, se vede din toate vorbirile lui de pînă acum, din întregă acțiunea lui de trei ani, și mai ales din planurile făurite, în ce privește autonomia comitatensă. Dulceagul de Széll prin sistemul lui de centralizare voește „să scoată în relief caracterul maghiar al statului pînă și în administrația dela comună”. Și în ultimul sat voește Széll să implante steagul maghiarismului outropitor.

O face aceasta Széll și o va face în modul cel mai rafinat posibil. Ascunde spinii sub frunze, amestecă fluidul omoritor în cea mai dulce beaură.

Tactica urmată de Széll e cu mult mai periculoasă, decît sistemul lui Tisza

Kálmán și al grobianului Bányffy Dező. Aceștia ne-au înșurat mai înainte și apoi ne-au lovit. Széll ne ține cu vorba dulce și astfel ne implantă aua în coaste, fără să observăm.

Toate apucăturile lui Széll, fie ele ori-cît de fine, lumea serioasă știe cum să le claseze. Ales noi naționalitățile ne-am dat și ne dăm seamă de cuprinsul dubios al programului desfășurat de prim-ministrul actual, și la rîndul nostru, pe cărările cari ne sînt deschise și cu mijloacele ce ne stau la dispoziție, vom ști întotdeauna să ne apărăm și mîntuim interesele noastre vitale.

În direcțiunea apucată Széll Kálmán merge înainte. Lupta în contra noastră nu o scapă din vedere nici pentru un moment.

La această luptă au sî-l secundeze pe Széll apponyiștii, oamenii, cari — nu știu prin ce și în ce chip — se bucurau de unele simpatii și la puțină prețingi politicieni de-ai nostri.

Nu-i vorbă, greea a fost lupta lui Széll, pînă-ce „i-a succed să stingă setea de putere a „vechilor liberali” și să facă loc în cărma țării frunțașilor apponyiști, angajându-i de soți activi la lupta pentru realizarea programului seu.

Primul pas spre aceasta a fost alegerea șefului, punerea contelui Apponyi Albert în presidenția camerei.

În faptul acesta optimiștii nostri deasemenea au văzut un act de schimbare a sistemului. Contele Apponyi, care — urmaș al baronului Sennyey — a condus „partidul național” aproape trei decenii, era cunoscut în țară ca un bărbat distins, caracter puritan, om modern, politician cu vederi mai înalte, europenești, care la timpul seu va ști să aducă cele mai escelente servicii patriei sale.

Dar' ce se vede? Purtarea sa ca președinte între împrejurările — admitem — cele mai grele, cînd în camera ungară deputații naționaliști „și-au dezvoltat părerile lor — în terminii cei mai precauți și domoli, dîndu-și seamă de „acru aprins” și de „susceptibilitatea națională” a cetei șoviniste — a fost sub ori-ce critică. În loc să apere libertatea cuvîntului, a îndrămat la ordine pe cei atacați. În loc să tacese de necuviințioase obraznicile intreruperi, cari curgeau ca ploaia din partea kossuthiștilor pe cînd au vorbit Lindner, Veselevsky, Pavlovici, Lutz Korodi și Kollar, nobilul conte Apponyi a aflat de bine să facă atenție pe înșipii vorbirii, că cele spuse de ei „jignesc” (???) demnitatea parlamentului. Ofensele de „panslav” și „pangerman”, cari formează joanice însinări de tradare de patrie, le-a retăcut, s'a făcut că nu le observă; în schimb, cînd deputatul slovac Dr. Kollar a ripostat intrerupătorilor, că ei oad în „extremul panmaghiarismului”, nobilul conte Apponyi imediat a pus mîna pe clopoțel, a intrerupt pe orator și cu

voce „binevoitoare” i-a spus, că îi place a crede, că vorba „panmaghiarism” a fost numai un „lapsus linguae”, făcînd atent pe Kollar să se ferească de a „jigni sentimentul națiunii”.

Etă omul cu vederi europene, imparțial, modern, puritan, de care atîtea speranțe se legau și dela care — ajuns la putere — lumea se aștepta să deo direcțiune mai sănătoasă politice statului ungar, prin ascultarea justelor și minimelelor pretensiuni, accentuate atîta amar de vreme înzădări din partea naționalităților nemaghiare.

Vasile Meșter.

Sibiu, 7 Martie 1902.

Horánszky — ministru. „Ministrul oficial” de ieri publică două decrete regale, prin care ministrul de comerț Hegedűs Sándor este absoțvat, și în locul lui e denumit Horánszky Nándor. La depărtarea sa Hegedűs este decorat cu ordul coroanei de fer clasa I. Ieri „și-a luat adio Hegedűs dela funcționarii din ministeriul, pe care „l-a condus trei ani și tot ieri acestia s'au prezentat înaintea lui Horánszky. Atît vorbirea de adio, cît și cea de întîmpinare a fost înțută de secretarul de stat dr. Nagy Ferencz, care conform obiceiului parlamentar împreună cu fostul seu ministru „și-a prezentat abdicerea, dar” la insistența lui Horánszky va rămîne și pe mai departe la postul seu.

Din dietă. În ultimele ședințe ale camerei ungare la ordinea zilei a fost budgetul de interne. Mai mult s'a fuvîrtit discuția în jurul autonomiei comitatense, pe care guvernul prin proiectele sale vrea să o reducă la o formă fără nici un cuprins. S'a atins și chestiunea sêculiasc, repetîndu-se vechiul cîntec, că statul trebuie să salveze pe Sêcui, cari în Ardeal împlinesc o „misiune patriotică”. Propunerea lui Széll, ca ședințele camerei să fie prelungite cu o oră, s'a primit.

Széll — decorat. Din incidentul remanierii ministeriale, prin care fuziunea apponyiștilor cu vechiul partid liberal a primit o definitivă pecetluire, prim-ministrul Széll Kálmán a fost decorat din partea Majestății Sale cu crucea mare a ordului Sf. Stefan. Decretul regal referitor la această distincție apare astăzi în foaia oficială, însoțit de un foarte elogios autograf.

„Alianța naționalităților.” Ziarul „Egyetértés” a fost publicat într'unul din numerii sei mai noi știrea datată din Sibiu, că deputații sași în urma atacurilor, de cari s'au împărță-

șit în decursul discuțiunilor budgetare, se vor alătura la deputații naționaliști și că Sași vor intra în alianța naționalităților. Știrea aceasta se desminte acum din partea oficială săsească. O telegramă adresată din Sibiu biroului telegrafic ungar din Budapesta spune, că „comunicatul apărut în „Egyetértés” nu corespunde adevărului și că Sașii perhoresează ori-ce alianță cu naționalitățile”. „S. Deutsches Tageblatt” scrie referitor la această chestiune, că alianța cu naționalitățile nu formează, nici n'a format obiect de discuțiune între frunțașii sași.

Alegere. Mercuri s'a ținut alegere de deputat în cercul Szolnok, devenit vacant prin abdicerea fostului deputat Kiss Ferencz. Ales a fost Dr. Kiss Ernő, guvernamental, față de kossuthistul Kreutzer Balázs, rămas în minoritate cu 86 voturi. Lupta a fost foarte înverșunată. Kossuthiștii acuză partidul guvernamental de terorism, ilegalități și coruperi.

Zeyk — rămîne. Să știe că fișpanul comitatului Albei-Inferioare, Zeyk Daniel, în urma eșecului suferit cu ocașunea restaurării comitatense „și-a fost dat abdicerea. Ministrul de interne însă — după-cum ni-se scrie — „i-a respins abdicerea; astfel rămîne ca Zeyk Daniel să fericească și pe viitor comitatul Albei-Inferioare cu „înțeleapta” sa cărmuire.

FONDUL DE DISPOZIȚIE. Cu ocașunea desbaterii budgetare a legii la ivală și suma întrebîntată de guvernul ungar pentru „sprijinirea intereselor maghiare” prin „informarea corectă a presei din străinătate”. Suma aceasta este stabilită în 400 000 de coroane. Adică țara să plătească din greu, pentru-ca Maghiarii să se poată lăuda prin ziare străine!

Autonomia catolică. „Pester Lloyd” laudă într'un articol majoritatea congresului catolic unguresc și episcopatul pentru atitudinea conciliantă ce au avut-o în congres. Adaugă însă, că statutul desbătut acum are lipă în unele privințe de corecturi esențiale înainte de a deveni o basă solidă a autonomiei. Corecturile acestea vor fi necesare în ce privește fondurile și școlile catolice. Spre scopul acesta se va face un schimb de vederi între congres și ministrul cultelor.

De aici reiese, zice „Alkotmány”, că autonomia catolică numai atunci va deveni fapt, dacă statutul organic va fi așa cum voește ministrul cultelor. Asta e realitatea. Atunci de ce s'a mai convocat congresul? De ce nu s'a octroat romano-catolicilor autonomia? Asta ar fi fost o procedură mai ieftină, mai scurtă și mai sinceră.

„Egyetértés” de asemenea pretinde a avé informațiuni sigure, că Majestatea

FOIȚA „TRIBUNEI”

Monografia comitatului

Solnoc-Dobăca.

Că în ce dispoziție sufletească mă aflu, cînd scriu aceste rînduri, e greu a spune. Să te indignezi ori să rizi?

De ce e vorba?

Poporațiunea comitatului Solnoc-Dobăca a edat o monografie cu titlul: „Szolnok-Doboka vármegye Monographiája, Deés 1900, 1901, 7 volume 8° mare.

La adică cine e poporațiunea comitatului, editoara numitei monografii? „Ni-o spune prefața volumului I: „

Comisiunea administrativă a comitatului sub preșidiul fostului fișpan de tristă pomenire Bányffy, în anul 1880 a decis edarea monografiei comitatului. S'au stătorit spesele și s'a format un comitet. Inceputul monografiei însă abia s'a făcut prin anii 888. Societatea istorică cu

residiul în Dej a recomandat pe Réthy László, (un nimerit întreprinzător de a serie monografia comitatului, ce poate numai din auzite îl cunoaște), cu care s'a încheiat contract. Acesta-l roagă pe Tagányi Károly, arhivariu de stat, să-l fie companionist. Pe aști doi „i-a ajutat Kádás József, dascăl la o școală civilă din Dej și Pokoly József, prof. de teologie ref. în Cluj. — Atîta față de publicul editor.

Isovoarele, pe cari le numesc și citează sînt, pe lângă archiva statului, arhivele bisericelor reformate, arhivele magnaților maghiari, arhivele cancelariei transilvane, Hodor etc. și mai știi? or fi supt și din degote câte un dat.

Orografia, hidrografia, descrierea comitatului în genere, relațiunile naționale, ocupațiunea locuitorilor și nutrementul, redactarea astora e fructul întrebăntării creșterilor dascălului Kádás József.

Ce e mai interesant însă e partea etnografică. Scopul aștor orduri e, a atrage atențiunea inteligenței noastre

asupra acestei monografii: persiflare, care azi, las' că e o invențiune a unor creșeri prea înfăbăntați de nebunia șovinismului, dar' odată poate să se proveace la ea ca izvor istoric.

Inceputul Românilor, (a majorității absolute a locuitorilor aștui comitat), relațiunile lor naționale, datinele, îmbrăcămîntea, nutremîntul, starea lor culturală, și în genere tot ce se referă la noi Români, așa sînt descrise, cît cetitoriul ajunge la convingerea, că scopul monografiștilor mai mult a fost a arăta inferioritatea în toate apopurului român, decît a sta în serviciul științei.

Am dinainte o recensiune făcută de unul de „ai lor” asupra monografiei Gherlei. Aceasta monografie adică e redactată separat de un Armean reneat, profesor la gimnaziul de stat din Gherla, Szongott Kristof, apărută în 3 tomuri.

„Főérdeke azonban az, hogy munkájának magyar lekedés. A műben a töréneti hűség és feltétlen megbízhatóság mellett a logikus következtetések sem maradnak el, mert úgy látszik Szongottnak főve, hogy az őrmény hazafiságának tisztelget és elismerést szerezzen.

Igazán elmondhatjuk, hogy magyar szemüregen nézve a dolgokat és magyarul irt az őrményekről. (Călind. comitatului pe anul 1902).

„Meritul principal al opului seu însă e, că toate ordurile sînt pîtrunse de adevărul atînt patriotic maghiar. Pe lângă fidelitatea istorică și demnitatea necondiționată a opului nu întrelasă nici concludsiunile logice, căci așa se pare că principiul capital al lui Széll e acela de a căștiga stimă și recunoștință patriotismului armean. Pe drept se poate spune, că lucrurile le-a privit prin ochelari maghiari și a scris ungu-rește despre Armean.

O recensiune pres nimerită, deosebirea e, că aceste se pot zice și despre toate celelalte 7 volume.

Las' să urmeze aci un specimen de deducțiune logică dela tom. IV. pag. 286. În comuna Oremenea (azi curat română) „la început locuitorii au fost cu-

rați maghiari aceasta o dovedește (ar-cultăți mă rog!) poziția deschisă a comunei. Curat vorba aluia, tatăl meu a fost popă în Poca, căci doar de aceea îi zice la Poca Pocă.

Față de Inceputul Românilor în comitat mai înșiră odată savantul Réthy pentru bani sumpci cunoscuta poveste de astă vară din „Ellenzék”, numai că aci nu e dedicată inteligenței române. Etă silogismul dlui Réthy: Valachi au limba de azi (din aceasta singură premisă) ergo sînt păstori din Apenini (o deducție atît de logică). Pontificatul roman avea adică o proprietate cu numele „romai” romană, de aceea Valachi ei pe ei se numesc Români. Păcurarii lui Réthy își mînaș apoi turmele lor de oi și porci! (sic) peste Friaul, Carniolia în Iliria, aci se încușoresc ju Albanezii; unii pun alții mai lasă, că așa se face tirgul și formează o limbă nouă, cea valachă, de aici du-te copile pe unde numai „și-se vor sătura mai bine oile, pînă-ce vei ajunge și prin comitatul Solnoc-Dobăca. (Va urma).

Sa nu va sancționa proiectul de autonomie în forma lui actuală. *Wlassics* la nici un caz nu voeste să redeze din „spiritul legii din 1848 și 1883“.

Listele electorale. *Prim ministrul Széll*, ca ministru de interne, a adresat un circular tuturor comisiunilor centrale comitatense, în care acestea sunt provocate, ca listele alegătorilor din toate cercurile electorale să fie espuse la comitat, iar listele alegătorilor din anumite comune, împreună cu lista celor lăsați afară, să fie espuse la casa comunală dela 5 Maiu începând douăzeci de zile. Reclamațiile asupra acestora până în 25 Maiu. Asupra reclamațiilor și a observărilor comisiunea centrală are să delibereze definitiv până în 20 Iulie.

Chestii bisericesti din diecesa Orăzii.

(Urmare și fine).

Până când dar catolicii din Unger a își crează o instituție, din care din mila lui Dumnezeu și în numele catolicismului sunt eschiși credincioșii, și biserica latină poate să subsiste fără sucul elementului laic, biserica unită nu-și poate permite acest lux; căci ea are o țință îndoită: moralizarea și conservarea poporului român, și această țință îndoită a misiunii sale e îndoit de grea; căci poporul român nu numai în moralitatea sa, ci și în existența sa națională e amenințat de spiritul realist, ce domnește azi în Ungaria („Unirea“), dar cine se-1 deștepte, când cuvântul lui Dumnezeu a devenit așa scump, ca pe vremea prorocului Malachia. S. Ioan Botezătorul n'a predicat nici n'a botezat pentru plată, preoțimea noastră e atât de realistă azi, că și în catedrala episcopescă, unde e concentrată lamura diecesei, predicarea cuvântului lui Dumnezeu o împlinește pentru plată. N'am gândul a supăra pe nime, numai constataz un fapt, căci exemplul trahunt. În iubirea și deșteptarea poporului trebuie să fim escosivi, ca să putem topi ghița groasă a nepăsării și aceasta nu o putem ajunge numai prin altruism și abnegație.

Diecesa Orăzii e mai bine situată materialmente și se numia odinioară seminarul episcopilor, și totuși diecesa asta abia a avut câțiva episcopi, afară de Vulcan și actualul episcop diecesan, cari se-și fie lăsat nume neperitor în snalele bisericești noastre.

Cetim în viața actualului Pontifice Leo al XIII-lea, câte călătorii a întreprins, câte vizitațiuni canonice a făcut ca arhiepiscop al Perugiei, episcopii nostri cei mai mulți trăiau închiși în reședințele lor, nu-și adunau nici-când clerul în jurul lor se asculte lipele sau sfaturile lui, nici nu deosebeau în mijlocul poporului credincios barem odată în viață, ca prin intuițiuni proprii să cunoască trebuințele spirituale ale aeiului.

Fost-au timpuri și mai favorabile pentru noi, și dacă făceau episcopii nostri vizitațiuni canonice, ca cei rom-cat. și regulau referințele în mod oficios între preot și poporen, ar fi încetat de mult jalbele nesfârșite ale credincioșilor contra preoților și consistoriilor ar avé și alt material de pertractat, nu cum se întâmplă azi.

Dacă câștigau câteva sate pentru unire, era eshaustată toată activitatea arhierescă, păreau a nici nu trăi decât cu trupul în lumea asta. Așa s'a putut întâmpla, ca instituțiile acelea, cari constituiesc azi juvaerele diecesei și pentru cari Vulcan și Pavel au jertfit sute de mii, le considerau de sarcini, în-cât unul din antecesorii Escelenței Sale Pavel a lăsat guvernului gimnaziul dela Beius, ca să poată zidi acolo o mănăstire de călugări, iar celalalt prin economisările sale devenite celebre în țeară, l'a-a fost adus toate acestea la faliment. Îmi va reflecta cineva, că lamentez asupra unor lucruri trecute.

E bine, dar când ved instituțiunile mărețe ale actualului cap al diecesei, mi-se pare că ved statua lui Baal, a cărui picioare cum spune prorocul au fost din hârburi, mă tem că după moartea Escelenței Sale se vor dărâma.

În remnele electorale succesul de comun se deosebește de antecesorul seu în toate accesorile spirituale, ce for-

mează remnul seu; așa după oameni aspri urmează oameni blânzi, după oameni cruțători, oameni riscipitori. Organismul fondurilor noastre de azi nu ne dă garanță în contra astorfel de eventualități.

Escelența Sa a înființat cu mari sfertări casa centrală, unde se administrează cumulative toate fondurile diecesane, dar' despre starea a celor, ca-și-cum ar ședea pe ele un bălaur cu șapte-capete, clerul rural nici idee n'are. Să mă esplic. Preoții din părțile Sătmăruului au înaintat încă în luna lui Iulie a anului trecut un memorandum, în care, pe lângă clarificarea nouă a parohiei lor și pe lângă impunerea taxelor mai mari pe preoți, cer ridicarea pensiunii vduvelor dela 300 cor. la 600.

Ne legănam în dulcea așteptare, dar' lucru făcut cap are.

Să luă la desbatere în consistor statorirea pensiunii preotesele vduve, atunci egi la iveală, că ajustările la oăile nouă canonice eărăși au consumat o sumă considerabilă din fonduri; dar' atunci ce va fi cu pensia vduvelor, întreabă Escelența Sa. Să se reducă la 160 cor. răspunde un domn canonic. Ba nu, replică bunul episcop: Până vezi frate aceasta reverendă pe mine, nu-i iertat să se reducă pensia vduvelor!!

Diecesa Orăzii are un regulament pentru asigurarea vduvelor preotese, și numai un defect are, că nu e executat întocmai. Fiecare preot solvește fondului viduo-orfanal la an dela 12-24 coroane, iar teologul absolut de se căsătorește cu fiică de mirean ori cu una din altă diecesă solvește la ordinațiune fondului 840 cor. Fondul e administrat de Veneratul capitol diecesan.

Considerând aceea împrejurare, că domni capitulari și sau sunt celibi, sau sunt vduvi, deci nu contribuiesc la fondul amintit nici cu un ban — totuși dispun liber asupra fondului. Când e de esecutat vre-o dispoziție a regulamentului se fac atâtea abateri dela regulament, încât fondul nu e în stare a corespunde menirii sale.

Până ce lucrurile curgeau în alvia lor regulată, n'am avut de excepționat nimic; dar' dela o vreme teologii diecesei noastre încep a deveni practici și vânează după averi, se însoară în alte diecese sau iau în căsătorie fete de mirean, iar când sunt chemați la ordinațiune, unul are legături cu Stan, altul cu Bran, și taxa de 840 cor. i-se iartă; dar' încă în aceasta nu zace răul, ci în lucrul acela neobicinuit, că dela un timp încoace au găsit de gustuoasă prescura românească și cocoșii de alt neam. Asta ne-a mai lipsit. Nu-s destul maghiarizate familiile noastre preoțești, în-cât pe preoți nu-i auzi vorbind românește numai în biserică cu Dumnezeu, iar' acasă cu servitorii, ci ne mai adăgem și aceasta pacoste.

Dacă știm, că muieră ce înfruntă are asupra bărbatului și asupra creșterii întregii familii, vom ști apocia după merit însemnătatea acestui fapt. Voi povestii un caz.

Un coetan al meu și-a luat în căsătorie o romano-catolică, devenind capelan într-o parohie în Bihări; când auzia clopoțind la mort, doamna preoteasă esclama cu o delicateță neîntreută: „e-ară a crepat un Valach“. Ei, me rog, deși trebuie să ne purtăm cu curtuosie față de ori-ce damă, dar' ea soția mea, sau a altui preot, ai cărui moși și strămoși au contribuit la acel fond din început, să fie egal împărțită cu astfel de preotese... asta e așa ceva, ce stomachul nostru e incapabil a o consuma.

Dacă Veneratul consistor voeste a înapăși grațiale, se le facă pe contul seu, dar' nu pe socoteala noastră; căci pe lângă asemenea manipulare fondul viduo-orfanal se preface în butoiul Daidelor — fără fund. Administrare sănătoasă numai acolo e posibilă unde și controla e sănătoasă.

Actualul cap al diecesei netăgăduit a într'oduc multe reforme pe acest teren; dar' peste măsură multe-s nevoile, lipele, abuzurile și negrijirea în toate părțile.

Pe multe locuri viața e amorțită, nu mișcă nimic, li-e frig, bătrânii iubesc pacea, și cu pacea înainte de timp perd lupta.

Câte nevoi îndurăm pe terenul școlastic. Școala de prezent e numai o sarcină pe popor, sarcinile școlăie cresc din zi în zi, progresul nu e în proporție cu jertfele aduse de popor. Causa? Lipea de controlă. În diecesa noastră nu există nici senat școlastic diecesan. Pe

preoți nu-i controlează nime, pe protopopi asemenea. O adevărată poveste: „Moșu nu bate baba, baba nu șterge laba“.

Câtă nepăsare față de biserică și față de serviciul divin, aceste-s nevoile comune. În fața acestora nu e permis a tăce. Conciliul Tridentin spre delaturarea acestora recomandă sinodul diecesan. Câte plângeri, căințe, câte voci libere auzi acolo. Ba și în timpurile mai noue avem exemple destule, ce ni-se recomandă spre sanarea relelor. A ventila înaintea publicității nevoile, adese-ori e atâtea, cât a le sista.

George Șuta.

Din Telciu.

— Societatea de lectură și cântări. —

În preșuita-vă „Tribuna“ dto 17 Februarie (2 Martie) a. c. nr. 31 sub titlul de sus am cetit un articol, ce se ocupă cu afacerile din Telciu. Spre a informa pe onor. cetitori ai acestei foi mai de aproape despre împrejurările de aici și în special a societății de lectură și cant din Telciu, rog pe onor. redacțiune a da loc următoarelor șire, cari totodată vor deslega și enigma, pentru ce stagnează această societate în înaintarea ei? Astfel deoparte sperăm a lămurii cauza înaintea publicului, de altă parte vom a folosi însăși acestei societăți.

Să nu fim însă rău înțeleși. Înainte de toate chiar aici la începutul voim a ne exprima, că și noi ne identificăm întru toate cu cele ce conține în mare parte apelul acolo făcut către comuna politică Telciu... pentru-că cine nu s'ar bucura de propășirea și înaintarea unei societăți române? Cine nu ar voi înaintarea în cultură a unei comune așa mari românești?

Scriitorul acelu articol vede și caută cauza stagnerii în niște „intrigi, rătăcite înăscuță, clevețe rătăcioase“ și cine știe în ce?

Noi însă, cari vedem o leacă și mai departe și știm a precumpeni evenimentele și din un punct de vedere mai larg, nu mai puțin fiind pătrunși de dorul de a vedea neamul nostru la culmea chemării lui, în dreptul lui ce îi compete între națiunile europene culte, emancipate, — zic — noi am aflat cauza, pentru-ce această societate încă nici astăzi nu stă pe acel nivel, unde ar fi de dorit și ar și trebui să fie.

Ori și-ce societate numai așa poate să existe, să prospereze, să înflorească și în special să arete rezultate, dacă destul societății e condus de atari persoane, cari sunt conșii de chemarea acelei societăți, în a cărei frunte stau, dacă acei conducători posed încrederea membrilor societății, dacă dau exemplul de constanță în toate lucrurile lor, sunt imparțiali și ce e mai însemnat, dacă sunt populari, ceea-ce este o condiție sine qua non-ul, alfa și omega conducătorilor ce stau în fruntea astorfel de societăți. Și încă una! Conducătorul înțelept nu-și atribuie ori-ce rezultat numai exclusiv lui, ci face a se vorbi despre el cât se poate de puțin, căci poziția lor e o a unei neveste, cu cât e mai cinstită, cu atât vorbește mai puțin lumea despre ea.

Cred, că acestea ni-le va concede de adevărate și dl membru, ce și-a luat osteneala a scrie articolul din trecut. Îl rog să se uite nițel în jur și să caute aceste recerinte și calități și apoi dacă le va afla, să ni-le comunice și nouă, ca să le cunoaștem și noi unde se află acele.

Să cercăm numai puțin: prin ce fașă a trecut această societate în decursul alor abia 3 ani? Ce evenimente s'au petrecut în sinul ei?

Încoolo sunt trei ani, de când s'a intrunit inteligența română din Telciu înființând această casină cu statut întărit de către forurile competente. Constituindu-se prezidiul fu ales cu unanimitate de președinte tinărul preot grecat. Valeriu Murășan.

Ce se vezi însă? Chiar acei membri, cari lamentează acum mai tare, că casina nu are din ajuns membri, că inteligența din Telciu nu vrea a se grupa pe lângă această casină, cum zic chiar acei membri în număr de 6-7 s'au adunat în ședință chiar atunci, când parțea cea mai mare a inteligenței era cu alte afaceri ocupată, și fără a privi la urmări, au destituit pe tinărul preot-președinte, compromițându-l astfel fără de nici o cauză și apoi s'au constituit ei din nou împărțindu-și oficiile între ei.

Aceasta ar fi cea mai radicală cauză, pentru-ce o parte a inteligenței și astăzi

se reține de a se face membri ai casei. — Căci în urmă a conduce destinul unei societăți de natura aceasta să recere ceva mai mult, decât a licuida în Hordău... aceasta trebuie să o conoeadă și dl autor al articolului trecut.

A doua cauză a stagnerii ar fi aceea împrejurare, că casina nu avé localitate corespunzătoare, din ce provine, că deși se procură din când în când câte o foaie, două, — dar' și acestea noi membrii abonători rar le cetim, căci cine dintre membri merge mai întâiu la poștă, acela o scoate și cetește foaia, iar celalalt pot plăti slujba la popa Grigore, până ce vor avé norocirea de a avea și ei parte de fosie.

Cu un cuvânt stimăți domni membri ai casei din Telciu (nici pe mine nu mă scot afară), vă uități numai cu atențiune în jur și fără de multă batere de cap veți afla morbul, de care suferă aceasta societate... și apoi aflând cauza morbului, lucrați serios, întru a sana morbul.

Nu vă geneze nici aceea împrejurare, că unul sau altul dintre cei „bolnavi“ va trebui poate operat, tăiat... dar' mai bine departat și nimic în-că de eu vreme ael membru nefolositor, ba chiar stricător, decât să se infecteze corpul întreg.

Știrpiți numai iarba rea din holde și veți vedea ce fructe frumoase veți secera.

Un alt membru, licidător
din Hordău.

Revista esternă.

Bulgaria.

Alegerile din Bulgaria s'au terminat cu biruința guvernului. Deși majoritatea guvernamentală pare a fi numai de 11 voturi, se așteaptă, ca ea să se ridice la cel puțin 30 voturi, alăturându-se la ea Stambulovici, agrarii și încă vre-o 8-10 deputați din alte fracțiuni. Pentru proiectul de împrumut guvernul va avé la tot cazul majoritatea. Sobrania va fi convocată îndată după Paști.

Prințul Bulgariei nu va călători la curtea Țarului, declarând acesta, că nu-l poate primi.

Albania.

Agitațiunile din Albania iau tot mai mult caracterul unei revoluțiuni făcîșe contra dominațiunii turcești. În multe locuri poporațiunea refuză plăti dărilor, mai ales în cercurile Elbasan și Tirana. Autoritățile din Albania și Epirul-de-nord sunt foarte neliniștite, mai ales că vechile apucături de a mulcomi pe conducătorii albanezi cu tot felul de distincțiuni nu mai succed.

Caimacanul din Gusinie, Ibrahim-Bey a fost ucis de Albanezi când călătoria la Ipeo.

Călătoria lui Loubet la Rusia.

Ambasadorul rus din Paris, prințul Urusoff, a predat presidentului Loubet autograful Țarului, care-l invită să viziteze Rusia. Se crede, că presidentul va sosi în 16 Maiu în Kronstadt.

Răsboiul din Africa-de-sud.

O telegramă din Haga anunță, că președintele Krüger a primit dela generalul Botha un raport, în care se spune că generalii buri au hotărât să continue răsboiul până la estrem și că armata engleză se află din ce în ce în mai proaste condițiuni.

După o știre sosită din Africa-de-sud către ziarul londonez „Globe“, generalul bur De Wett ar fi fost rănit ușor la braț în ciocnirea dela Harris-mith dintre Buri și Englezi.

„Morning Leader“ din Londra scrie, că Kitchener a internat aproape de Vicksburg 150 soldați englezi, cărora comanda supremă engleză nu mai vrea să le dea arme. Causa e, că mai toți soldații au fost cel puțin de câte trei ori prizonierii Burilor, cari totdeauna le-au dat drumul, dar' numai după ce le-au luat armele.

Știri mărunte.

În Constantinopol au atacat soldați turci pe atașatul ambasadei austriece, când călăria spre Yildiz-chiosc. A scăpat numai după-ce a tăiat pe unul cu sabia.

Este vorba ca Statele-Unite să ceară Porței înapoierea sumei dată bandiților turci pentru-ca să pună în libertate pe misionara americană Ellen Stone și tovarăsa ei Zilka.

În cercurile înalte din Paris se spune, că suveranii Austriei, Italiei și Angliei se vor întâlni în luna Aprilie la San-Remo în Italia.

Masa studenților din Blaj.

Cu bucurie aflăm din ziare, că și în Blaj s'a făcut în fine o pornire laudabilă. Tribuna nr. 25 din 9/22 Febr. a. c. între știrile, ce i-le comunică corespondentul din Blaj, ne vestește și aceea, că în 16 Febr. a. c. dl Dr. Alexandru Pop, medic archidieceșan, a convocat o adunare cu scopul de a se desbata în aceea și a se lua inițiativa pentru înființarea unei mese studențești pentru tinerii săraci, cari frecventează școlile din Blaj. Ne mai spune „Tribuna“ că idea dlui Dr. Pop a fost salutată cu plăcere și a făcut bună impresiune asupra tuturor celor de față.

De mult așteptam aceasta, că și Blajul, dacă nu a făcut el începutul, baremi să urmeze exemplul celorlalte institute românești în această privință. Și de abia acum vedem că și aci cuvântul trup s'a făcut.

Dacă impresiunea asupra celor adunați în 16 Febr. la Blaj a fost plăcută în urma ideii sulate, cu atât mai plăcută a fost impresiunea ce a făcut-o aceasta asupra publicului românesc.

Nu există institut de cultură românească, care să fie ceterat de un mare număr de studenți săraci ca și școlile din Blaj și prin urmare dacă undeva trebuie alinată soarta acestora, aci de bună seamă e indispensabil.

Adevărat că din munificența archiereilor, tinerii cari frecventează aceste școli, dacă numai ceva progres au arătat, totdeauna au fost împărțiași cu pâine, iar seminarul teologic a fost o adevărată masă pentru studenții lipsiți. Mulți bărbați distinși au dat aceste școli neamului românesc, cari în ast mod și-au făcut studiile. Acestea instituțiuni umanitare există ce e drept și astăzi, ba încă s'au înmulțit, căci Metropolitul Vănoa a mai ridicat două internate, unul de băieți și altul de fete pe lângă școlile din Blaj, dar' cu toate acestea sînt nesuficiente în raport cu numărul mare de astăzi al studenților lipsiți. Adese-ori se întâmplă deci, că tinerii cu talent să pierd, sînt silii să părăsească școala în urma lipsei de mijloace materiale și neputînd suporta lupta pentru existența zilnică.

A grijă dară, ca astorfel de talente să li-se ușureze calea la studiu și să li-se procure un modus vivendi convenabil împrejurărilor timpului, este datoria noastră atât din punct de vedere umanitar cât și social și național.

Vedem, că la gimnaziile românești din Brașov și Brad, unde cu câțiva ani înainte s'a făcut aceasta pornire, astăzi am ajuns la rezultate îmbucurătoare. Institutul „Albina“ din Sibiu susține o masă pentru cincizeci de studenți lipsiți. Oare în favorul studenților săraci din Blaj nu s'ar afla inimi generoase, cari să concurgă cu obolul lor, pentru a le ușura soarta?

Eu cred că da, și încă cu atât mai vîrtos că școlile din Blaj își au renumele lor istoric și au dat națiunei mulți bărbați distinși.

Chiar în zilele trecute am cetit, că Dr. Liviu Marou, advocat în Lugoj, a testat întreagă averea sa, în valoare aproape de 100.000 cor. în scopul de a se înființa un internat pe lângă gimnaziul de stat din Lugoj. Oare să nu se afie vre-un imitator al sus zisului advocat și cu privire la școlile din Blaj? Eu cred că da, și cu toți cari pot vor concure cu obolul lor la înființarea unei instituțiuni atât de umanitare și naționale.

Ne bucură împrejurarea, că corpul profesoral, în frunte cu venerabilul director Ios. Hosu, a făcut cauză de a sa și s'a constituit într'un comitet spre acest scop. — Restează deci ca apelul, ce cred că se va lansa în acest scop, să fie îmbrățogut cu căldură de publicul românesc. — D-zeu să ajute!

Simeon Zehanu.

Abonament lunar

pentru

Martie st. vechiu

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA“.

Cronica zilei.

Sibiu, 7 Martie n. 1902

Daruri Papei. Din Viena se anunță, că Imperatul Francisc Iosif I. a trimis Papei, din incidentul iubileului Sanctității Sale, o sumă mare de parale. Imperatul Wilhelm II va trimite un orologiu prețios, care va fi prezentat de generalul Loe.

Hymen. D. goara Steluța Iențescu (Buzău) și dl. Dr. Samuil Vladov (Hargh.) își anunță cununia lor de se va sârba în 9 Martie st. n. a. c., la 4 ore după amiază în biserica gr. or. din Sibiu-cetate.

Din București la Metz. Dl. locotenent Leonida, din arma cavaleriei, actual adjutant al dl. ministru de război, va face o cursă pe cal la Metz spre a întoarce visita locotenentului german Heyl Kurt, care a vizitat oclăre București. În vederea acestei călătorii dl. Leonida a cumpărat cu 5000 lei un cal roib dela directorul hergheliilor din Ungaria.

Procesul Caragiale-Caion. Procesul intentat de maeștrul Caragiale lui C. Al. Ionescu se va judeca în ziua de 3 Martie de către curtea cu juri.

Dobrogenii la regele Carol. Delegația dobrogeană, pentru cererea de drepturi comune Dobrogenilor, a sosit în București.

Acea delegație se va prezenta mai întâiu dlui ministru de interne, apoi va cere audiență la M. S. Regele.

Telantograf. Pe linia telefonică Paris-Lyon a făcut alaltăieri inginerul Ritchie încercări cu noua sa invenție, cu telantograf de a transmite prin telefon scrisoarea. Încercările au succedut bine, cu foarte mic eșec, scrisoarea adevărată este cam ca dela o mână tremurătoare. Ingerul promite a delătura în curând și acest mic defect — și atunci aparatul va fi prezentat ministeriilor.

Anarhisti deținuți. O știre mai nouă din Madrid comunică, că în B. w. au fost arestați zilele aceste opt anarhisti, între cari 5 Englezi, 2 Francezi și un Elvețian. S'a făcut percheziție la locuința lor și pe baza actelor aflate s'a dovedit, că plănuiau o conspirație.

Ilustre improcuate. Procurorul de stat din Posen a improcuat patru negustori, cari vindeau cărți postale, pe cari sta ilustrată miseria condamnaților din Wreschen.

Ilustrațiile aceste arată o femeie bolnavă în pat, în jurul căreia plâng copilații. Procuratura a dat ordin de arestare contra acelor negustori cari vor mai lăși aceste ilustrații.

Distingerea lui Plösz. Maiestatea Sa Monarchul a conferit ministrului de justiție, Plösz Sándor, *ordul coroanei de fer* clasa I, drept recunoștință pentru meritele câștigate prin crearea noii proceduri civile și alte importante reforme judiciare.

Bucuria maturisanților. În chestia esamenului de maturitate ministrul Wlassics a introdus o nouă reformă, care va cauza bucurie studenților maturisanți. Wlassics a dispus anume, că la scripturistica din latină de aci înainte se va face traducerea din latină în maghiară și nu invers, ca până aci. Anul acesta însă, ca transitor, abiturienții vor putea alege ori care una din cele două modalități.

Statul și învățătorii confesionali. Conform raportului oficial al ministrului de culte Wlassics, din 28 mii de învățători ai Ungariei 11,261 primesc plata din vistieria statului. Din acestia gr.-cat. sînt 746, gr.-orient. 132, evrei 341, 3750 sînt de stat 3021 rom.-cat. 725 comunal, 19 unitari etc.

Memoarele lui Bismarck. După „Chemnitz Ztg.“ am anunțat alaltăieri că volumul III din memoarele lui Bismarck nu va apărea, fiind cumpărat ca manuscris de un înalt personaj. Firma editoare Cotta declară prin ziare această știre de neadeverată.

Turburările studenților din Rusia. Guvernul rusesc a sîstat până acum prelegerile la 5 universități. Peste 1200 studenți sînt arestați.

Soartea chibiților. Nu-i meserie grea, ca a sermanilor chibiți. Ei plătesc adeseori foarte scump pafima de a vedea cum câștigă ori pierd alții la cărți. De pierde partenerul, furia lui se desearcă asupra chibițului, de câștigă — cel mult o țigaretă e răsplata lui. Dar nici aceasta nu totdeauna. Astfel s'a întâmplat cu câteva zile înainte de aceasta în Lîpova că Jidanul Rauch, de bucurie că a câștigat-o contra cassa, „și-a lovit chibițul, pe coreligionarul sau Schlanger, în burtă, în mod atît de nenorocit, încît acesta în scurt „și-a dat nobilul sau suflet în mâinile atotputernicului Iehova.

Muncitori străini în România. La ministerul de interne al României s'a întocmit o interesantă statistică de toți muncitorii străini, introduși în țeară dela 1892 până la 1901 inclusiv.

În timp de 10 ani s'au introdus în țeară un număr de 486181 muncitori, cari s'au repartizează astfel, după profesie:

306.692 agricultori; 21.078 pescari, și 157.781 diferiți muncitori de păduri sau la construcțiuni.

Cel mai mare număr a fost introdus în 1901, și anume 66.961.

Conjurație de studenți. Poliția din Gnezen (Posen) a aflat că gimnaziștii poloni de acolo au format o societate secretă antigermană. Din cauza aceasta esamenul de maturitate se va ține în alt oraș și patru studenți nu vor fi admiși. La locuința studenților s'au aflat multe tipărituri și reviste; și stăteau în comunicație cu alte societăți polone.

Un agent de emigrare prins. Poliției din Sibiu îi era cunoscut, că în acest oraș este un om, care se ocupă cu mijlocirea de emigrare la America. Acum i-a succedut să-l prindă chiar când voia să expedizeze 7 țărani din Gurariu, 4 din Nucet și 1 din Orlat. Agentul e Daniel Rehner, care are cărciumă în strada-sării. El sta în legătură cu agentul de navigație F. Miesler din Bremen, dela care căpăta pentru fiecare emigrant o taxă, afară de aceea trebuie să-i plătească fiecare câte 8 coroane și de bună seamă, că și oroitorul, dela care își cumpărau țărani hainele nemțești, îi plătea ceva. Cei 4 țărani din Nucet pleaseră deja, dar ceilalți au fost opriți în gara din Sibiu. La ei au aflat 1970 cor., cari „li s'au luat și s'au dat oficiului pretorial. Li s'au luat și biletele de vapor și toate hărțile. Pașapoarte nu aveau. Cărcimarul va fi aspru pedepsit.

Cea mai nouă statistică jidovească. După cele mai nouă date statistice Londra are 96.000, Parisul 29.000, Berlinul 110.000, Viena 153.450, Petersburgul 25.400, Moscova 10.400, Constantinopolea 57.000, Hamburgul 27.760, Budapesta 149.600, Varșovia 104.700, Bruxela 2600, Amsterdamul 66.300, Lionul 4800, Marilia 9000, München 950, Copenhaga 4300, Lipsca 5160, Odesa 143.400, Breslau 24.600, Dresda 38.700, Praga 8000, Kôn 8400, Lodz 6560, Rotterdam 12.000, Antwerpen 1450, Bordeaux 520, Frankfurt 25.000, Chieff 25.000, Hanovera 6000, București 30.000, Triestul 5100, Salonichi 75.000, Lemberg 40.000, Cracovia 28.000, Posen 10.000 Jidani. Cele mai mari comunități evreiești sînt așadar în Viena, Budapesta, Odesa și Varșovia, unde numărul Evreilor trece peste 100.000.

Iubileu. Dl. Ioan Cristea, compactorul tipografiei archidieceane își va sârba în 10 Martie 1902 iubileul de 40 de ani ca măiestru compactor. Vitezanul măiestru a învățat meseria pe speșele marelui Andrei baron de Șaguna.

Peana scumpă. Zilele trecute s'a lăsat în Viena, printre alte relicvii de ale contelui Falkenhayn *peana de gâscă*, cu care Tarul Rusiei, Imperatul Austriei și Regele Prusiei au subscris la 1815 *alianța sfântă*. Peana a fost cumpărată de consului României, cav. de Lindheim, cu 640 de coroane. La ce preț mai poate ajunge în urma împrejurărilor până și o — peană de gâscă.

Puciul din Șabaț. Un fost locotenent din armata sârba, Milan Alavanti, recte Radovanovici, a încercat să producă o revoltă în Sârbia. El e rudenie și aderent al prințului Carageorgievici. Cu câțiva aventurieri a venit din Mitrovit la Șabaț, îmbrăcat în uniformă de general, chemând poporul la răscoală pentru Carageorgievici. Provocat de comandantul gendarmeriei să se legitimeze, a răspuns cu o pușcătură de revolver, care a rănit ușor pe oficer. Acesta l'a culcat numai decît mort la pămînt. Oamenii lui Alavanti au fost arestați. La mort s'au aflat proclamațiuni, în care declară, că primește dictatura. Intr-gei întreprinderi nu-i se dă mare importanță.

Marconi oprit în experimentele sale. Guvernul englez începe a-i face greutăți lui Marconi, în exercitarea experimentelor sale. Admiralitatea acum studiază și face încercări cu telegrafia fără sîrmă — și până atunci pînă când ea nu se va pronunța, nu concede lui Marconi, ca peșta apele engleze să experimenteze.

Tragedia unui redactor. Din Viena se vestește o teribilă tragedie familiară. Redactorul dela „Reichswehr“, Carl Hubatka noaptea trecută „și-a împușcat nevasta și apoi pe sine. Causa se spune că a fost încurcăli financiară.

Dare de seamă și mulțumită publică. Fundea spre înfrumusețarea pomului de Crăciun și procurarea mai multor buciți de vestimentație pentru copii saraci dela școala confesională gr.-catolică din Bistrița ca recompensare a felicitărilor de Anul-Nou eu binevoit a contribui următorii marinimoși domni și doamne precum și unele institute de bani și adevăți;

Domnii Dr. V. Pahone 7 cor.; Dr. Aleș Pop 4 cor.; M. Mihailaș, director de bancă 4 cor.; doamna Valeria Manu 4 cor.; Gerasim Domide, protopop 3 coroane; Lar. Pahone, cons. reg. în pens., S. Poruțiu, cons. reg. în pens., G. Vertio, jude reg. în pens., Dr. D. Ciuta, fiecare câte 2 cor.; Dr. G. Tripon 3 cor.; Dr. L. Seridon, Dr. Linul, Dr. Login, Dr. German, fiecare câte 2 cor.; Dr. V. Onișor, Dr. V. Moldovan, Dr. Bogdan, V. Poruțiu, Stefan Poruțiu, G. Curtean fiecare câte 1 cor.; veduva Hozu 2 cor. 2 bani; R. Pop, G. Radu, Aleș. Roșu, P. Ceguan, I. Murășan, S. Berbecar fiecare câte 1 cor.; N. Corbu 2 cor.; M. Budușan, A. Duca, G. Tyira, fiecare câte 1 cor.; L. Mănăsturean 10 cor.; Gustav Pipa, chirișul caselor bisericesti 30 coroane. Institutul de credit și economii „Bistrițana“ 20 cor.; „Aushilf und Vorshuss Verein“, 20 cor.; și Carl Csallner proprietar tip. 1 cor.; precum și alți cu sume mai mici a căror nume nu ne este permis a-l publica. Laolaltă 174 cor.: din care sumă pe lângă înfrumusețarea pomului de Crăciun s'au prevăzut cu mai multe feluri de vestimentație 52 copii săraci dela școala română, pentru care faptă marinimoasă comitetul bisericesc-scolastic al bisericii române gr.-catolice din Bistrița își ține de datorie a le aduce sincera și profunda mulțumită și pe această cale, dorind să îi țină Dumnezeu mulți și fericiți ani ca se poată contribui și cu alte ocașuni pentru alinarea durerilor celor năcăjiți și bucuria celor săraci. Bistrița, la 22 Ianuarie 1902. Ioan Moldovan, colecț., membru în comitetul bisericesc și economul bisericii.

Știri mernute. Zilele trecute fiind aniversarul stergerei iobăgiei din Rusia în mai multe orașe rusești au fost mari demonstrații.

— Tarul a dăruit pe seama celor lipsiți 150 mii de ruble.

— În Triest a fost arestat „Attilio Depangher, din Capo d'Istria în locuința căruia s'au aflat multe scripte anarhistice.

Știri din piață.

Făgăraș. Grâu hl. 13—14, secară 9—10, orz 7.50—8, ovăș 5.50—6, cucuruz 8—9 cor.

Piața banilor din Sibiu. Galbiniul 11.26; 20 lei (hârtie) 18.96; 20 lei (argint) 18.80, lira turcească 21.40, lira engleză 23.88; 20 marce germane 23.38; napoleonul 19; rubla (hârtie) 2.52; rubla (argint) 2.54 cor.

Budapesta. Grâu bănațenesc, 50 chgr., 9.05—9.50, secară 7.30—7.50; orz 6—6.20, ovăș 7.55—7.95, cucuruz 5.15—5.25, cîncantin 5.90 6 cor.

Bibliografie.

„Diplome maramureșene din sec. XIV și XV“, adunate și comentate de Dr. Ioan Mihályi de Apșa, avocat și prototies comitatens în Sighetul-Marmăției (M.-Sziget). Tomul I, preț 10 cor.; format mare octav. În acest volum se cuprind un mare număr de diplome din secolii indicați, dintre cari 310 acum ved lumina zilei pentru întâia dată. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest prețios op în atențiunea nu numai a specialiștilor, dar a tuturor Românilor, cari se interesează să cunoască trecutul și relațiunile etno-și geografice ale romanticei Marmății. Aparatul științific, cu care ne prezintă dl. Dr. Mihályi rezultatul muncii oboșitoare de scrutare a arhivelor, mănăstirilor, colecțiilor private etc. dovedește, că autorul dispune de largi cunoștințe istorice, și poate ajunge în rîndul primilor noștri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei, cât și națiunii române, dacă continuând cu edarea și prelucrarea restului de documente, ce le are în posesiune, va da la o parte vîlul, ce acopere trecutul viteazului popor român din frumosul Maramureș. O astfel de întreprindere științifică merită spriginul întregului neam românesc. — Opul se află de vînzare la autorul, dl. Dr. Ioan Mihályi, în M.-Sziget.

Mama sfîntului Augustin, de Emil Bougaud episcop de Lavail (Francia), traducere de Salba. Cartea aceasta este tipărită în editura și cu cheltuiala dlui Dr. Elie Dăianu.

Salba — după cum spune dl. Dr. Dăianu — este pseudonimul ce și l-au ales la anul 1892 elevii români ai seminarului catolic din Budapesta, cari au făcut traducerea. — Dl. Dr. Dăianu a luat asupra-și editarea. Jumătate din venitul curat ce va rezulta, l'a menit pentru un scop național-bisericesc. — Preț 2 coroane. De vînzare la autorul în Blaj.

„Carnetul roșu“ este titlul unei interesante năvele nihiliste, tradusă din germană de Moșul și apărută zilele acestea. De vînzare la tipografia A. Murășan, Brașov. Preț 60 bani.

„Cartea de Aur“.

Peste câteva zile apare: *Cartea de Aur*, sau: luptele politice-naționale ale Românilor de sub coroana ungară, vol. I. de T. V. Păcățian — o bogată și prețioasă colecțiune de acte și documente referitoare la luptele noastre politice — naționale din trecut.

O privire aruncată asupra cuprinsului acestui prim volum din cartea dlui T. V. Păcățian e de ajuns pentru a ne convinge despre netăgăduita valoare ce o are cartea, și despre indispensabila necesitate de a face acest op parte din biblioteca fie-cărui Român inteligent.

Cuprinsul volum. I. e următorul: **Prefață.** — I. Înainte de redeșteptare. — Introducere. — Biserica română sub principii calvini. — Diploma leopoldină. — „Unirea“. — Ioan Inocențiu Klein. — Imperatul Iosif II. și Români. — Plînsuarea clerului și poporului iliric. — „Suplex libellus Valachorum“. — Petițiunea Românilor din dieceasa Aradului. — Rugămintea episcopilor Moga și Lemny. — În chestia episcopiei reunite a Ardealului. — Întărirea Maghiarismului. — II. Anii redeșteptării (1848—49) — Revoluția franceză. — Mișcarea popoarelor în Austria. — Evenimentele dela Viena. — Maghiarii la Viena. — Cererile națiunii maghiare. — Pretensiunile Cehilor. — Pretensiunile națiunii croate. — Concilianța Sașilor. — Ministerul unguresc. — Kossuth și Croația. — Activitatea dieței maghiare. — Mișcarea Slovacilor. — Congresul Sârților. — Maghiarii din Ardeal. — Opiniunea publică română. — Mișcarea Românilor. — Simeon Bărnuțiu. — Adunarea dela Dumineca Tomii. — Pregătiri pentru adunarea cea mare. — Conferința prealabilă. — Vorbirea lui Bărnuțiu. — 3/15 Maiu. — Actele adunării naționale. — Adunarea dela Penta. — Adunarea dela Lugoj. — Dieta dela Cluj. — Deputația română la Monarchul. — Trei proclamațiuni. — Deschiderea dieței ungare. — Activitatea comisiunii regnicolare. — Chestia română în parlament. — Croația și Ungaria. — Trei adunări românești. — Manifeste și decrete împărătești. — Acțiunea lui Kossuth. — Apel la popularitatea lui Șaguna. — Comitetul român de pacificațiune. — Alte manifeste și proclamațiuni. — Abzicerea împăratului Ferdinand. — În contra guvernului din Cluj. — Adunarea națională dela Sibiu. — Români la Monarchul. — Constituția din 4 Martie (1849). — Alte petițiuni. — Proclamația lui Csányi. — Detronarea dinastiei. — Mișcarea lui Dragoș. — Scrișoarea lui Butean. — Petițiunea națiunilor unite. — Ursorii națiunii române. — Petițiune în favorul celor arestați. — Al doilea ursoriu, adresat Monarchului. — Răspunsul lui Bach și replica Românilor. — Convenția româno-maghiară. — Proiect de lege în chestia naționalităților. — În chestia despărțirii hierarhice. — Reclamarea unei academi de drept. — Petițiunea Arădanilor. — Petițiunea Bănățenilor. — Pentru cei morți. — Petițiunea episcopului Erdélyi. — Ultima reprezentațiune a delegațiunei române. — Memorandul lui Șaguna. — Repririvri. — III. Sub absolutism. — Zece ani grei (1850—1859).

Sperăm, că toți cei ce pot, și cei-ce trebuință au de ea, se vor grăbi să-și procure cartea, — făcînd astfel posibilă autorului edarea și a celorlalte volume următoare (vor fi de tot opt) din valorul seu op, cu care a făcut mare serviciu neamului românesc.

Cartea se poate procura dela autorul în Sibiu (Strada Măcelarilor 34) și costă exemplarul (50 de coale tipărite) broșat 10 coroane, legat în pînză 11 coroane 60 bani, plus porto.

O apreteiare mai amănunțită vom face cărții după apariție.

Scrisori către plugari de Constantin Sandu, diplomat al școalei de agricultură dela Herăstrău.

Este o broșură a bibliotecii populare a administrației domeniului coroanei. Administrațiunea domeniului coroanei a dat până acum 19 broșuri pentru țărani, de cuprins mai cu seamă economic. „Scrisori către plugari“ este broșura sau cărticica a XIX-a și e immodobită cu portretele MM. LL. Regele și Regina și cu mai multe ilustrații în text.

Cărticica cuprinde mai multe capitole economice, instructive, d. e. Pluguri. — Arături. — Grape. — Sămînțul. — Despre fînașe etc., scrise toate în limbaj ușor, popular.

Pentru învățători. Cunoscutul ABCD-ar: *Micul prieten al copiilor* adevăat *Cartea pentru învățarea scrierii și citirii de Silvestru Moldovan* a apărut la tipografia archidieceană din Sibiu, în a doua ediție, revăzută și augmentată.

Acest abcd-ar compus după cel mai practic metod, este unul dintre cele mai bune manuale de acest fel, asupra căruia atragem atenția învățătorilor. Preț 44 bani legat 50 bani. Se poate procura dela librăria archid. în Sibiu.

Tragedia Calvarului, de abb. Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain“ a teologilor din Blaj. Edit. societății tiparului „Tipografie“, societ. pe acțiuni în Sibiu. Preț 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într'un stil superb, *dîvina tragedie* a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gîndi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica escelentei traduceri, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfășoarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografie“ noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învîlișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfășoare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei“ se află de vînzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterea Șuluțiu . . . cor. —40
Portretul profesorului Gregoriu Silași . . . cor. —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii . . . cor. —40
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . cor. —30
Catedrala din Blaj . . . cor. —60

„Clipe de Repaus“. Volumul anunțat săptămînile trecute „Clipe de Repaus“ de Sorcovă, a apărut zilele acestea. Autorul volumului elegant, „Sorcovă“ este bine cunoscut publicului și aceasta echizăție destulă pentru valoarea conținutului. De vînzare la tipografia A. Murășan, Brașov. Preț 2 coroane plus 20 de bani porto.

A apărut în editura Bibliotecii populare a adm. domeniului Coroanei (România) cărticica a XXII-a: „Îngrășarea câmpurilor“, sfaturi practice pentru sateanul plugar, date de Dr. N. O. Popovici-Lupa, prof. la școala centr. de agricultură dela Herăstrău. Cu o gravură a castelului Peleș și mai multe ilustrații.

Căleuza țăranelui sau cartea șolventului școalei primare de ambele sexe. Intocmită de C. Dimitriu, învăț., Giurgiu. Tip. Nic. Pandulescu 1901. Preț 1 leu. Opul cuprinde o mulțime de sfaturi pentru țăranel român.

Patriarchale. Poesii de St. O. Iosif. București, editura librăriei H. Steinberg 1901. Preț 2 lei.

Au apărut în editura tipografiei Dieceane în Gherla:

— Tomul II. din „O fată de Tarabostos“ roman de pe timpul Daailor, de Tit Chitul. Preț 1 tom: 1 cor. 50 bani.

— Ajutorul prim, în casuri de nenorociri și boale repentine, scris de Dr. Iulian Chitul, medic cercual în Bethlean. Preț 1 cor.

Sosiți în Sibiu.

La 7 Martie n. 1902.

Hotel „Impăratul Romanilor“: Pal, Cubin; Lübke, lt. Zeyk, subl. Brașov; Seller, not. Nădas; Brenner, econ. Hammer, preot, Rohrbach; Hoch, preot, Lăslău-mare; Koiss, insp. Brașov; Petri, insp. Brașov; Petri insp. Bod; Persan, com. Odorheul-sic; Eppstein, com. Cluj; Katonay, com. Murăș-Osorheiu; Hofrichter, com. Răhau.

Hotel „Mihailu“: Farkas, com. Ilovaș; Adler, fabr. Bădila.

Hotel „Habermann“: Baumann, not. Alina.

Pentru redacție și editură responsabil: George Mohan.

Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Un candidat de avocat

cu — praxă — 85 2—3

află aplicație în cancelaria advocațională a lui Dr. Enea Draia, avocat în Murăș-Osorheiu (Maros-Vásárhely).

Tuturor
cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervozitate se recomandă cu căldură folosirea
„Franzbranntwein“-ului sărat
al lui
Dr. Wilhelm Wagner.
Acest „Franzbranntwein“ e și un escent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, ear' contra mătreașii e de un deosebit efect.
Se capătă în flacon mic à 80 bani și flacon mare à 1 cor. 60 bani la următorii domni:
in Sibiu: la farmacia Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianții: Ludwig Fuchs, Friedrich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gürtler, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurovsky.
Norichiu: la farmacia August Binder.
Brașov: la farm. Oberth, Ed. Kugler com. R. Stingl, C. Danhofer, C. Papp.
Bran: la Alexă Citu, comerciant.
Rijnov: la Ioan Lutsch, comerciant.
Sânt-Miclăuș: la frații Vákár.
Medias: la comercianții Friedrich Schuller, Joh. Buresch jun.
Sebeșul-săseș: la farm. Ludwig Binder, com. J. Baumann și Mich. Gündisch.
Agărbiciu: la com. Joh. Schuller.
Avrig: la farm. Sebes.
Făgăraș: la com. J. János.
Seliște: la farm. Dumitru Banciu.
Agnita: la com. Mich. Lang.
Seica-mare: la farm. Binder.
Aiud: la farm. Papp.
Câmpeni: la farm. Binder.
Ofenbala: la farm. Schmidt.
Odorheiu-săseș: la com. Otto v. Steinburg, Bago Gyula, Farczádi Károly, Mathé János Gergely János și Ö. Sterba.
in Cristuru-săseș: la Gergely J. Murész-Osorheiu: la comerciant Kauppe & Eckwert.
Cinc-Sereda: la com. Nagy Gyula, Tróhan József.
Ghiergiu-Ditro: la com. Veress Sándor.
Rátosnya: la com. A. Dienesch.
O-Topolca: la farm. Pánczél Sándor.
Baróth: la com. Daniel Ferencz.
Mureș-Deda: la farm. Czaich Gyula.
Reghinul-săseș: la com. Karl Fronius, la farm. Czoppelt și Wermescher.
Bistrița: în farmacia orășenească a lui F. Herberth, Friedrich Schuster, Alb. Zinz, la com. Karl Betsch, Karl Nussbächer, Karl Schuster, Alb. Schmidt, J. Schuller, A. Dadaș, Franz Kabdebo, J. Nöner, S. Wermescher, Joh. Lutsch, succesorul lui Kühnelt și M. Keresztes.
Rodna-veche: la farm. Fleischer.
Dorna-Vatra: la farm. Fritsch, com. Lenkisch și A. Süß.
Dej: la com. Nik Ferencz.
Caransebeș: la farm. Philipp J. Müller.
Biserica-albă: la Joh. Stefanovics, Herm. Engelmayr, com. Josef Kremling și Nic. Paul.
Vârșet: la H. Untergutsch.
Depozit principal la:
Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.
Pentru revânzători se trimite cu rambursă postală 5 chlgr. Post-Colli franco cu [5] 37— 30% rabat. Lădița și embalagiul gratis.

„Foaia Poporului“
este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.
„Foaia Poporului“
ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.
Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie
„Foaia Poporului“
va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.
Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la
„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.
Din tainele vieții.
29 de romane și schițe.
Preț 2 cor., plus 10 bani port.
Se poate procura dela
Librăria W. Krafft.
Bine apreciată de întreagă presa noastră.

Legea veterinară
atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:
Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe despre
LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)
și
BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stînd cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.
De
Tormay Béla.
Ediția II. revăzută — 152 pagini mari.
Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela
Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului.

Un tinăr,
absolvent, cu scrisoare frumoasă, pentru ca să se poată întreține pe un frate al seu la școală, se oferă onoraturii publice: a serie corespondențe comerciale și private, acte de tot soiul în limba română și maghiară, decrete și tot ce se recere să fie scris cu mână, pe lângă o remunerațiune modestă.
Binevoitorii mei spriginitori sînt rugați a se adresa la: **V. Mărginean, Loco, strada Turnului nr. 34.** 881-3

Supplex Libellus Valachorum.
Cererea celor doi Episcopi români prezentată în numele națiunii române către Imperatul, la 1791.
Textul original și traducerea făcută de
Dr. E. Dălanu.
Se află la toate librăriile românești.
Prețul 1 coroană.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.
Se află de vânzare:
HOMO SUM.
ROMAN DE
GEORGE EBERS.
Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.
Comande se pot face la
Librăria W. Krafft.

Lupta pentru drept
de
Dr. Rudolf de Jhering
traducere de
Teodor V. Păcășian.
Prețul 2 coroane.
Această carte ar trebui să o citească și studieze
— fiecare Român,
— luptător pentru
— dreptul național.
Se află de vânzare la:
„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.
Luptele Românilor.
Articoli istorico-politici de
Doctor Romanus.
Broșură de 120 pag. cuprinzînd 16 excelente articoli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate
Preț redus la 60 bani.
Se află de vânzare la:
Librăria W. Krafft.

Chestiunea Română în Roma.
Conferența domnului
Roberto Fava.
Prețul numai 40 bani
Se află de vânzare la:
Librăria W. Krafft.

Studii Literare
de
Teodor Raica,
profesor de liceu.
Cuprinzînd:
O gramatică-parodie.
Veacul al XVI-lea.
Codrul frate cu Românul.
Monografia preposiției „de“.
O carte de mare preț pentru toți profesorii dascălii și cărturarilor români.
Prețul numai 1 cor. 50 bani.
Se poate procura dela
Librăria W. Krafft.

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu.
Biblioteca populară a „Tribunei“.
1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 cese tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Sticlei de Matilda Cagier-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăreș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tăndală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jocarii și joarii de copii. De P. Iapirescu, coeditor-tipograf. Un exemplar 20 bani.
7. Tein loșană. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colocăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Tîcea a seacă marea. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 26 bani.
10. Povestea lui Ighat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cagier-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărălnici. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de zămă. Legendă populară din giulul Năstădușii. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Boiana Nămcors, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limba, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Oltăreșca cu trei picloare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.
19. Compoșca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un petitor îndărălnic. Novellă de Björnsterne Björnson (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Pristionul meu Vîntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoalea. Din fanteziile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Veseli. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăit. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Nusea-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 24 bani.
32. Dină-împăratăscă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
34. Spăcie de aur. Căsele de dascălul Ioan F. Leșar. Un exemplar 30 bani.
35. Un idil în Rășeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Măța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa farmecată. Poveste în versuri de P. Delfin. Un exemplar 20 bani.
38. Dină Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Măța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Măța. Un exemplar 30 bani.
40. O partidă în patru. De Antonie Ghislan mont. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Crăciunul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Măța. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rușalia pînărușii. Poveste de Nicolae Trăbăntescu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandre Parnet. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Torgheuev. Traducere din limba rusă de Enea Rodes. Un exemplar 80 bani.
47. O suță de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare »Cîntec de bătrînețe«. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.
Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.
Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești!
Cărți postale
cu
ilustrații românești
„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-'mi socot—
Ca mintea mea“
in
peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare
Se află cu prețul de 10 bani per bucată
la
„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 18.
La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.
Tipuri admirabile.

Din editura „Tipografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu.
Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri cor. —30
Art. de lege XXI și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară „ —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune „ —80
Aluășiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare« „ 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor „ —24
„ Trifoiul „ —30
Costan T., Aur, novellă „ —40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata „ —32
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur „ 1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți „ 1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri „ —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu „ —40
„ Reprivere din Paradoxe sociologice „ —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886) „ —10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele „ 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novellă orig. „ —60
Simu R., Monografia comunei Orlat „ —50
Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.
Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.